

Zanimljiva šetnja

Da li znate da zamišljate i sanjate prelepe pejzaže?

Jednog jutra sam sa mamom i tatom krenula na izlet. Dok smo išli, gledala sam prelepe šarene pejzaže, kako zaostaju za nama, a dolaze još lepši. Kad smo stigli, raširila sam karirano crveno-belo ćebence i sela. Gledala sam gore, kako se iz krošnji drveća čuju pesme ptica i virkaju zraci Sunca. Ležala sam tako i gledala ptice kako lete iznad nas, ne znajući kako bismo mi voleli da vidimo to što one vide. Sa starne je bio mali mravinjak, a pored su mravi unosili hranu. Jedan za drugim su išli kao vojnici. Dok sam tako ležala, čula sam zvuk nekog potoka. Ustala sam i krenula po uskoj stazi, dok me je miris opojnog cveća vodio. Išla sam bliže i bliže, ali nisam videla potok već grm.

Rukom sam zamahnula i pomerila slučajno grm, a iza njega je bio veliki vodopad. Prišla sam bliže i videla svoj lik u čistoj vodi. Oko vodopada su bile životinje, čak je bio i sladak zeka. Uživala sam u pogledu i lepim zvukovima. Trebalo je da krenemo, ali nisam htela. Smrakavalo se, mama i tata su me neterlai da krenemo. To mi je bilo najlepše mesto na kom sam u životu bila. I volela bih da ponovo odem tamo.

Postoji puno mesta na kojim smo bili, ali ovakva se pamte zauvek.

Jovana Jović 5/2

I tako jednog dana...

I tako jednog dana, dselia mi se najlepša stvar u mom životu.

Jako volim muziku i instrumente, a posebno gitaru. Tog dana, za moj osmi rođendan ujak mi je rekao da ima jedno veliko iznenađenje. Maštao sam o tom iznenađenju ceo dan, ali nisam mogao da pogodim šta je to. Jedva sam čekao da moj ujak dođe. Brojao sam svaku sekundu toga dana i stalno mi se pričinjavalo da dolazi. I konačno, video sam ga kako dolazi, ali i dalje nisam znao moje je to iznenađenje. Kada sam video da nosi jednu veliku futrolu tačno sam znao šta je to. To je bila gitara. Tog trenutka sam bio najsrećnije dete na svetu.

Tu gitaru i dan danas čuvam i zauvek ću je čuvati u znak sećanja na taj trenutak.

Mihajlo Filipović 6/2

Pejzaž

Jesen, kao godišnje doba obično nije dopadljivo ljudima. Kiša, često nevreme, mokro je, priroda polako tone u nežni zimski san gde će je sunce, kada dođe proleće, svojim toplim zracima pomilovati i ona će se probuditi. I sve je to tačno, ali kao što kažu: "Na kraju svakog tunela je svetlo", bez obzira koliko ono slabo bilo. Kada dođe jesen, iako je sve tmurno i tanano, prelep pejzaž prirode ostavlja bez daha svakoga ko se nađe u njegovim čarima i nadam se da će vas ubediti da promenite mišljenje o jeseni.

Jesen je, kako kažu, tmurno godišnje doba i predstavlja veliku suprotnost proleću. Drveće svojim zelenilom i granama koje dosežu do granice nebeskog svoda sada nije tako lepo, već

gubi zeleno lišće i zamenjuje ga divnim braon-zlatnom bojom koje odiše čarima jeseni, a posle dobija narandžastu boju i polako opada sa grana koje su mi pružale najtopliji dom i kao ruža vene. Isto tako dečiji smeh koji je bio prisutan celog proleća i leta, i koji je toliko ulepšavao letnje čarolije, sada je nestao. Mokro je. Ovu beskrajnu tišinu koja podseća kao na laganu muziku na klavirskom koncertu ponekad remeti neki automobil koji pređe i zapljuska mirne bare kiša neprestano stari. Međutim, i pored svog ovog tmurnog i tužnog vremena, možete naći tračak svetla ako vam se kao i meni posreći da naidete na predivan pejzaž pomoću koga ćete iskusiti lepotu jeseni. Zamislite beskrajnu tišinu. Nebo je tmurno i pada slaba kiša. Neću da zvučim kao meteorolog. Neisvesno je i još se ne zna da li će nam nevreme “zagorčati život (izvinite na izrazu). Tek poneki prolaznik pojuri u nadi da će stići kući pre nego što počne oluja. Srećno mu bilo! Vi sedite na balkonu, pijete čaj pokriveni čebetom koje vam u svoj toj zbrci i hladnoći pruža toplotu, dok vam čitanje lepe knjige odstranjuje loše misli kao što bi sunce sad očistilo ovo tmurno nebo. Povrh svega tog uživate u prelepom pejzažu koji vam oduzima dah i tera vas na razmišljanje. Isto tako mene je nateralo da još jednom razmislim o jeseni i da nešto zaključim.

Kao što stoji u uvodu jesen je tmurna i nikada neću priznati da mi se stvarno sviđa, međutim, zbog njenih čari, naterala me da promenim mišljenje. Iako se većini ljudi ne sviđa jesen i ne poričem da nekada može da bude dosadna i neprijatna, nadam se da će vam razlozi u ovom sastavu ulepšati mišljenje o jeseni i da ćete uživati i zbog koga ćete, nadam se, barem malo zavoleti jesen i sledeći put kada dođe da ćete pored ovih loših naći i dobre stvari u kojima ćete uživati.

Stefan Stanković 7/3

Moja mašta

Čitao sam knjigu Džeronima Stiltona: “Putovanje kroz vreme”. Toliko je ostavila utisak na mene, da uveče, pre nego što zaspim, obavezno maštam o ovom čudnom svetu.

Inače, ja sam profesor Šic. Imam svoju laboratoriju. U njoj sam napravio mašinu za putovanje kroz vreme. Sednem u mašinu, vežem pojas i... evo me... ledeno doba! Srce mi sve jače lupa, ispred mene je mamut. Dolazi moj prijatelj Pećinac i donosi mi oštro sečivo... Danas ćemo uloviti mamuta za ručak. Naše pleme je gladno! Od kostiju i kože mamuta smo napravili šator. Upalili smo vatru trljajući dva drvceta. Oko nas je sve prekriveno snegom i ledom. Ipak, rešio sam da odem iz ove hladnoće... Sedam u svoju mašinu i pravac u Atinu. Konačno sunce, divan dan. Obukao sam grčku odeću, upoznao sam razne filozofe. Oni stalno postavljaju neka pitanja. Taman sam hteo da se upustim u raspravu sa njima, kad od jednom - čujem mamin glas: “Filipe, probudi se!”.

Moja mašta često prelazi u san. Maštam o vremenu koje je iza nas. Tamo sigurno neću moći da stignem na drugi način.

Filip Šic 1/4